

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 17. Theophilus Constantinopoli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

co, unde diurissima persecutio in Fratres Sæculum V.
nostros emanabat. Nam et si quis mibi A. C. 401.
dixerit, Monachos Episcopis obedire oportuisset, nibilominus causa deerat, propter
quam tantam multitudinem hominum, JESUM Christum confitentium, Episcopi per-
sequerentur. Tum Posthumianus resert, ut Bethlehemum esset profectus, & per
sex Menses cum S. Hieronymo mansisset,
cujus laborem indefessum, eximiam Eru-
ditionem, zelum contra Hæreticos, atque
Monachos, & Clericos tepidos, vel ava-
ros summopere laudat. Hæc omnem a
S. Hieronymo Origenismi suspicionem
removent.

§. XVII.

Theophilus Constantinopolii.

Theophilus Alexandrinus tandem, ut
ab Imperatore jussus erat, Constan-
tinopolim venit; quamvis autem solus Chrys. ep.
fuisset vocatus, non modicum tamen nu- ^{ad Inn.}
merum Episcoporum ex Ægypto, imo & Pall. Dial.
ex Indiis adduxit. Quadam die Jovis Socr. VI.
ad Meridiem appulit, statim magno plausu c. 5.
nautarum Alexandrinorum, qui frumen-
ta Constantinopolim advexerant, exce-
ptus. Ubi terram contigit, ante vesti-
bulum Ecclesiæ transiens, non intravit,
ut pro more debuisset, atque extra urbis
mœnia ad domum Imperatoris, quam
Placidianam dicebant, divertit. S. Jo-
annes

Sæculum V. annes Chrysostomus Theophilo, & omnibus eum comitantibus ædes præparavat, & instanter rogabat, ut his uteretur; at vero recusarunt, & Theophilus nec eum videre, nec ei laqui, cum ipso orare, aut ullum Communionis signum dare voluit. Ita per tres septimanas, quibus Constantinopoli moratus est, Ecclesiam non est ingressus, quamvis S. Chrysostomus continuo invitaret, ut ad Ecclesiam veniret, & ad se inviseret, aut saltem causam aperiret, cur sibi suo adventu indiceret bellum, quod populis scandalo esset. Theophilus ad hæc omnia nihil respondi dedit.

Ipsius accusatores, nempe Monachus Epist. Joan. quoq[ue] Ægypto expulerat, S. Joannem upad Innoc. ap. gebant, ut, sicut æquitas postularet, judgmentum ferret. Imperator ad se accersitum jubet, ultra portum se conferre, ubi ædes sibi Theophilus delegerat, & ipsius causam cognoscere, quippe violentia, latrocini, aliorumque criminum postulabatur. At S. Chrysostomus adduci non potuit, ut in hac causa Judex esse vellet, tum quod Theophilum nollet offendere, maxime vero, ob reverentiam Canonum, prohibentium, ne Episcoporum causas extra eorum Provincias judicarentur, hoc enim scuto ipse Theophilus in epistolis suis, quas S. Chrysostomus servabat, se tuebatur.

Interim

Interim Theophilus dies atque noctes Sæculum **V.**
 facinus meditabatur, quo S. Chrysosto- **A. C. 401.**
 mum Sede sua ejiceret. Jam cum Constan- **Pall. p. 650.**
 tinopolim advenisset, aliquos ibi viros, S. **Id. p. 48.**
 Joanni infensissimos invenerat. Acacius
 Bereensis aliquamdiu ante illo delatus,
 cum ædes judicio suo non satis commo-
 dæ sibi fuissent assignatae, ideo factum
 credidit, quod a S. Chrysostomo contem-
 neretur, & iram non tenens ad quosdam
 ejusdem Clericos dixit: *fabam Joanni*
cudo, qnam non poterit digerere. Tum
 cum Severiano Gabalensi, Antiocho Pto-
 lemaideno, & quodam Abbatे Syro, no-
 mine Isaac, per diversas Regiones erra-
 re, & Episcopos calumniari assueto, so-
 cietatem iniit; ante omnia Antiochiam
 miserunt, qui in mores Chrysostomi an-
 nis juvenilibus exhibitos inquirerent,
 cumque nihil mali detexissent, missis
 delegatis Alexandriam communicarunt
 consilia cum Theophilo, qui ex illo tem-
 pore eum accusandi occasionem quærere
 non desit.

In ipsa urbe Constantinopolitana Theo- **Pall. p. 45.**
 philus non nullos S. Chrysostomi Adver-
 farios invenit, illos nempe Clericos, qui
 Disciplinæ jugum impatienter ferebant. **Sup.l. XX.**
 Hi erant Presbyteri duo, & quinque Dia- **S. 38.**
 coni, duo etiam tresve Laici in Palatio **Theophilus**
Constanti-
nopoli.
Hist. Eccles. Tom. V.   Q   tes

Sæculum V. tes Theophilo concessæ, ne, si opus fo.
A.C. 401. ret, Potentia deesset, item tres prima
nobilitatis viduæ, Marsa Promoti, & Co-
stricia Saturnini (ambo Consules fuerant)
uxores & Euphraphia, cujus Maritus non
nominatur. Mulieres istas S. Chrysostomus
sæpe increpabat, quod cum essent
vetulæ, juvenum more ornari delecta-
rentur, & ascitios crines in fronte cri-
parent. Episcopi quoque Asiae à S. Joan-
Socr. VI. c. 15. *Pall.* ne depositi, vindictam coquebant. Theo-
philo nihil magis curæ erat, quam ani-
mos sponte aversos acrius accendere;
pecunias larga manu fundere in Clientes,
mensam quotidie lautissimam adornare,
amicos ambire, Clericis adulari, & ad
majores Dignitates spem facere. Dna
erant Diaconi, quos S. Joannes Chrysostomus ob
admissa crimina Ecclesia ejecerat,
unum homicidii, alterum adulterii reum.
His pollicitus est, Ordini suo restituendos esse, & deinde S. Joanne in Exilium
misso, stetit promissis. Spe ista sibi ob-
noxios subornavit, ut sibi contra S. Joan-
nem accusationis libellos offerrent, a se
ipso dictatos, in quibus falsa contineban-
tur, unico excepto articulo; nempe virtio
vertebant Joanni Episcopo, quod omni-
bus suaderet, ut post Communionem a
quam & paxillos sumerent, ne cum sali-
va aliquid de Speciebus inviti rejicerent;
id ipse etiam S. Chrysostomus facie-
bat.

p. 66.

bät. (*) Theophilus acceptis his Libel- Sæculum V.
 lis ad domum Euphratiæ cum Severia- A. C. 401.
 no, Antiocho, Acacio, cœterisque Jo-
 annis adversariis se confert, ibi de ratio-
 ne Judicii contra eum instituendi delibe-
 rant. Unus ex ipsis suasit, ut Imperato-
 ri traderetur supplex Libellus, sicque in
 eorum congregatione invitus comparere
 cogeretur. Placuit omnibus consilium,
 & difficile quidem erat negotium! sed
 nihil auro impervium. Imo sunt, qui re-
 ferunt; Eudoxiam Imperatricem privato
 quoque dolore Joannis hostem fuisse. Jo-
 annem, cum comperisset, S. Epiphanium
 ab Eudoxia in se muliebri ira fuisse con-
 citatum, ardenti ingenio non satis tem-
 perasse, & invectivam in fæminas gene-
 ratim pronunciasse, qua Imperatricem
 perstringi populus credidisset. Hac re-
 a malevolis ad eam delata, apud Impera-
 torem fuisse conquestam, & Theophilum

Q 2

stimu-

(*) Hier geschieht eine Meldung von den Ge-
 stallten Brodes und Weins im Heil. Sacrament,
 welches erweiset, daß im Hochwürdigen Gut zwar
 die Gestallten, aber nicht mehr Brod und Wein
 zugegen sey; dieses Wort: Gestallten, ist dem
 Protestantischen Ueberseher zuwider; er saget lie-
 ber im 4. Bande auf der 30. Seite: damit nicht
 etwas von dem empfangenen Brod und Weiz
 ne weggeworfen würde. Das heisset betrügen,
 und nicht übersez'en.

Sæculum V. stimulasse, ut confestim Concilium con-
A. C. 401. tra Joannem congregaret.

§. XVIII.

Concilium ad Quercum.

Locum conventui delegerunt Subur-
bium ad Quercum prope Calcedo-
nem, ubi Episcopus erat Cyrius Gente
Ægyptius, & S. Joannis Chrysostomi ho-
stis. Tunc cum Theophilus cum Episco-
pis a se adductis per Calcedonem trans-
ret, Constantinopolim petens, Cyrius
linguam non frœnavit, sed Joannem Epis-
copum virum impium, arrogantem, &
inexorabilem vocabat, & quidem aliis
Episcopis jucundum erat hæc audire.
Ipse vero cum iis Constantinopolim ire
non potuit, nam Maruthas Episcopus ex
Mesopotamia, cum temere pedem ejus
calcasset, graviter læserat. Quia tamen
Theophilus Cyrini præsentiam in Conci-
lio esse necessariam existimabat, in quo
S. Chrysostomus accusaretur, in ipsius
Domo Concilium indixit; præterea ibi
multo liberius acturus erat, quam in
urbe Constantinoli, ubi singularem po-
puli amorem, quo in suum Episcopum fe-
rebatur, reformidabat. Ergo locus hu-
jus Conciliabuli fuit oppidum ad Quer-
Sup. XIX. 49. cum, in quo Rufinus Palatum & Eccle-
siam SS. Apostolis Petro, & Paulo dedi-
catam,